

Rättsfallssamlingen

Mål C-463/11

L
mot
M

(begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg)

”Direktiv 2001/42/EG — Bedömning av vissa planer och programs miljöpåverkan — Artikel 3.4 och 3.5 — Avgörande av vilken typ av planer som kan antas medföra betydande miljöpåverkan — Detaljplaner ’för innerstadsutveckling’ som enligt nationell lagstiftning undantas från kravet på miljöbedömning — Felaktig bedömning av det kvalitativa villkoret ’innerstadsutveckling’ — Ingen påverkan på detaljplanens giltighet — Menlig inverkan på direktivets ändamålsenliga verkan”

Sammanfattning – Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 april 2013

1. *Begäran om förhandsavgörande — Domstolens behörighet — Gränser — Den nationella domstolens behörighet — Fastställande och bedömning av omständigheterna i målet — Behovet av en fråga och relevansen av uppkomna frågor — Den nationella domstolens bedömning — Frågor som uppenbarligen saknar relevans och hypotetiska frågor som ställts i ett sammanhang som inte medger ett användbart svar — Frågor utan samband med saken i det nationella målet*

(Artikel 267 FEUF)

2. *Begäran om förhandsavgörande — Den nationella domstolens behörighet — Bedömning av nationell lagstiftning*

(Artikel 267 FEUF)

3. *Miljö — Miljökonsekvensbedömning av vissa planer och program — Direktiv 2001/42 — Skyldighet för behöriga myndigheter att göra en miljöbedömning före antagandet — Underlåtenhet att göra någon sådan bedömning — Skyldighet att se till att direktivets ändamålsenliga verkan inte går förlorad — Räckvidd*

(Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42, artikel 3.1, 3.4 och 3.5)

4. *Miljö — Miljökonsekvensbedömning av vissa planer och program — Direktiv 2001/42 — Skyldighet för behöriga myndigheter att göra en miljöbedömning före antagandet — Underlåtenhet att göra någon sådan bedömning — Skyldighet för nationella domstolar att korrigera detta — Räckvidd*

(Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42, artikel 3.1)

1. Se domen.

(se punkt 28)

2. Se domen.

(se punkt 29)

3. Artikel 3.5 i direktiv 2001/42 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan, jämförd med artikel 3.4 i direktivet, ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som föreskriver att åsidosättandet av ett kvalitativt villkor, som uppställs i den bestämmelse som införlivar detta direktiv för att undanta en särskild typ av detaljplan från skyldigheten att först göra en miljöbedömning enligt direktivet, inte påverkar detaljplanens giltighet.

En sådan ordning innebär nämligen att den ändamålsenliga verkan med artikel 3.1 i direktivet går förlorad. Däri föreskrivs att en miljöbedömning ska utföras för planer som avses i artikel 3.3 och 3.4 i direktivet och som kan antas medföra betydande miljöpåverkan.

(se punkterna 38 och 45 i domskälen samt domslutet)

4. När en plan, i den mening som avses i direktiv 2001/42 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan, borde ha varit föremål för en miljökonsekvensbedömning enligt direktivet innan den antogs, är nationella domstolar – som har att pröva ett överklagande av en sådan plan – skyldiga att vidta alla allmänna eller särskilda åtgärder som krävs för att avhjälpa underlåtenheten att göra en sådan bedömning.

(se punkt 43)